

snit af befolkningen (60.000 personer). Der er anvendt et tilsvarende kriterium for »selvstændige« som i den svenske opgørelse.

Landbrug, fiskeri m.v.	124.759
Fremstillingsvirksomhed m.v.	43.841
Bygge- og anlægsvirksomhed	31.301
Handel og omsætning	58.627
Transportvirksomhed	17.508
Administration, undervisning, soc. og sundh.	23.436
Forskellig servicevirksomhed	22.102
Selvstændige i alt	321.574

Herudover er der ca. 100.000 medhjælpende ægtefæller.

A. Oprettelse og anerkendelse af arbejdsløsheds-kasser, jfr. § 1, nr. 1.

Oprettelse af en eller flere arbejdsløsheds-kasser for selvstændige forudsætter – som det er tilfældet inden for lønmodtagerområdet – at der tages et initiativ fra interesserede kredses side med henblik på at tilvejebringe en medlemskreds, der kan udgøre en »kasse«.

Ligesom de eksisterende kasser for lønmodtagere hovedsagelig er etableret af fagforeninger, må man forvente, at initiativ til kasser for selvstændige kommer til at udgå fra arbejdsgiverforeninger eller brancheforeninger, enten således at den enkelte organisation søger fornøden tilslutning (mindst 1.000 medlemmer) inden for sit eget faglige område, eller således at flere interesserede organisationer i fællesskab virker som igangsætter.

For at undgå at gribe mere ind i det eksisterende system end højst nødvendigt er det foreslået, at en kasse skal være beregnet enten for lønmodtagere eller for selvstændige.

Den foreslåede ordning udelukker således oprettelse af »blandede« kasser, dvs. kasser der optager såvel lønmodtagere som selvstændige.

Betingelserne for anerkendelse af kasser for selvstændige er i øvrigt de samme som for lønmodtagerkasser.

B. Optagelse i arbejdsløshedsforsikringen, jfr. § 1, nr. 2.

Betingelserne for optagelse som nydende medlem af en arbejdsløshedskasse for selvstændige skal efter forslaget principielt være de samme som for lønmodtagere, dvs. bopæl i riget bortset fra Færøerne og Grønland (med dispensationsmulighed), alder mellem 17 og 65 år og tilhørsforhold til kassens faglige område, dokumenteret ved en vis virksomhed eller uddannelse.

Det kan formentlig – navnlig i begyndelsen – være noget mere kompliceret at bedømme, om kravet om en vis virksomhed er opfyldt for en, der søger optagelse som selvstændig, end for en lønmodtager. Det forudsættes således, at den pågældende mere end rent midlertidigt ikke blot ejer en virksomhed, men ved personligt arbejde i væsentlig grad tager del i driften.

Man kan her ikke – som for lønmodtagere – lægge vægt på, om den selvstændiges faktiske indtjening er høj eller måske i en periode negativ. Heller ikke spørgsmålet om den selvstændige er ejer eller forpagter af bygninger og driftsmidler, kan være afgørende. I praksis vil det dog næppe være uoverkommeligt for de brancheorienterede kasser at foretage denne vurdering. Afgørelsen vil som andre konkrete tvivlsspørgsmål kunne indbringes for arbejdsdirektoratet og ankenævnet.

C. Bevarelse af medlemskabet, jfr. § 1, nr. 3-5.

Ligesom for lønmodtagere er det efter forslaget en betingelse for, at selvstændige kan bevare nydende medlemskab af forsikringen, at de pågældende er erhvervsaktive, dvs. enten er i beskæftigelse som selvstændig erhvervsdrivende eller – efter ophør af den selvstændige virksomhed – er arbejdssøgende til beskæftigelse som lønmodtager eller eventuelt ved ny selvstændig virksomhed, jfr. lovforslagets § 1, nr. 4.

En selvstændig, der opgiver sin virksomhed, og som derefter ikke ønsker at påtage sig anden beskæftigelse, hverken som lønmodtager eller selvstændig, må derfor udtræde af arbejdsløsheds-kassen eller overgå til bidragydende medlemskab.

D. Ledighed, jfr. § 1, nr. 14.

Udbetaling af dagpenge til den selvstændige vil ligesom for lønmodtagere være betinget af, at den pågældende er ledig og har tilmeldt sig arbejdsformidlingen som arbejdssøgende til lønarbejde, jfr. lovforslagets § 1, nr. 14. Ved den foreslåede affattelse præciseres det imidlertid, at det ikke alene er en nødvendig, men også tilstrækkelig betingelse for, at en selvstændig kan betragtes som ledig, at hans personlige arbejde i virksomheden er ophørt. Det kan således ikke uden videre kræves, at virksomheden som sådan er ophørt, idet personlig udtræden kan tænkes, selv om virksomheden videreføres, f. eks. af et konkursbo.

Herudover foreslås det udtrykkeligt tilkendegivet, at ophøret af den pågældendes beskæftigelse i virksomheden skal være af mere end midlertidig karakter. Arbejdsophør som følge af sæsonmæssig eller anden midlertidig lukning af virksomheden –